

tjenestemandsstillinger og ikke til, hvad de bør være, Stillinger som Kirkens Tjenere.

Jeg skal derefter gøre nogle enkelte Bemærkninger om Kordegnestillingen. Der henvises et Sted til Kordegnens Arbejdsfelt, idet det anføres, at han skal have Kontortid i 22 Timer ugentlig; men saa kommer der en mærkelig Udtalelse om, at under Forhandlingerne om Kordegnenes Stilling er der fremført et Ønske om, at der aabnes Adgang til at paalægge Kordegnen Deltagelse i Menighedsarbejdet. Jeg finder, at i det Øjeblik, der var Tale om en fri Kirkes frie Handlinger, vilde Kordegnestillingen ganske selvfølgelig blive en Sekretærstilling i Tilknnytning til Kirken; men her, hvor vi taler om Kirkens Tjenestemænd, mener jeg ikke, vi saaledes kan paalægge dem dette Arbejde, og jeg vil spørge den højtærede Kirkeminister, om der i den Lønningsskala, der er fastsat for Kordegne, er taget Hensyn til et saadant frivilligt Arbejde.

Et andet Punkt, jeg vil omtale, er Vikarstillingerne for disse Tjenestemænd. Der staar i Lovforslaget, at de almindelige Lovgivningsbestemmelser og de almindelige Reglementer, der gælder for Tjenestemænd, ogsaa bliver gældende her. Men nu i Sygdomstilfælde? Ja, saa skulde der altsaa henvises til den almindelige Lønningslov § 27, 5te Stk., hvori der staar, at i Sygdomstilfælde udredes Betalingen af Lønningsfonden. Men da rejser det Spørgsmaal sig: Hvad er det for en Lønningsfond, der skal betale Vikarerne for Gravere, for Kordegne, for Kantører og i det hele taget for disse forskellige Embedsmænd?

I det store og hele kan vi fra vor Side anbefale de foreslaaede Lønninger, men der er jo en lang Række af Enkeltheder — og i en Lønningslov spiller Enkelthederne den allerstørste Rolle —, som gør, at Lovforslaget nøje maa overvejes i et Udvalg.

Med Hensyn til Præstelønningerne er der to Ting, man i dette Lovforslag straks lægger Mærke til. For det første er der det, at der er ikke mindre end 6 Lønklasser: I Præstelønningsloven for Landet var der kun 4 Lønklasser, og allerede da den var til Behandling, rettede Venstres Ordfører en Kritik mod denne Inddeling, og Kirkeministeren udtalte selv Sp. 7580, at han aldrig havde lagt Skjul paa, at han egentlig var enig med ham paa dette Punkt. Saa forstaar man

ikke, hvorledes Kirkeministeren nu er gaaet med til en Inddeling i 6 Klasser.

Et andet Punkt, man lægger Mærke til, er, at Lønningerne i København er betydelig højere end for det øvrige Land. Jeg mener, at dette for en væsentlig Del maa være en Følge af de to Kommissioners forskellige Sammensætning og dermed deres forskellige Syn paa Præstestillingen. Til Held for Kommissionen for København er de mange ministerielle Embedsmænd, der var i Kommissionen for Landet, afløste af Repræsentanter for de forskellige Menighedsraad, afløste af Repræsentanter for den betalende Part og tillige afløste af Repræsentanter for dem, der kender Præstens store Arbejde i hans Gerning. Til Begrundelse af de foreslaaede højere Præstelønninger har Kirkeministeren benyttet Kommissionsflertallets Indstilling.

Ser vi da et Øjeblik paa de tre forskellige Grunde, der anføres, er der først Tale om Huslejens Størrelse. Men jeg gør opmærksom paa, at da Lønningsloven for Præsterne paa Landet var til Behandling, fremhævede jeg udtrykkelig, at der var en stor Række Købstæder, hvor Staten i Løbet af den sidste halve Snes Aar havde solgt de store Præstegaarde, saaledes at Præsterne derved er stillede nøjagtigt paa samme Maade som de københavnske Præster, idet Husleje forholdene i enhver større Provins er ganske de samme som i København. Den anden Begrundelse er, at Præsterne selv skal sørge for Kontor og Venteværelse med Opvarmning, Renholdelse o. s. v.; men dette gælder alle Præster, ogsaa Præsterne paa Landet, for hvem der fradrages $\frac{1}{8}$ af Lønnen for Bolig o. s. v. Endelig er der den tredje Begrundelse, som i den Façon, den har faaet, nemlig Henvisning til den hyppigere Brug af Præstekjolen, forekommer mig at være af en lille Smule latterlig Karakter; men skulde der bag denne forøgede Brug af Præstekjolen ligge en Motivering i Retning af, at der indenfor det københavnske Omraade er større Arbejde for Præsterne, saa er jo alene dette mere end tilstrækkeligt til at begrunde den større Løn. De to andre Ting blev ved Behandlingen af Præstelønningsloven paa Landet Gang paa Gang anført som Begrundelse for at skaffe Landsbypræsterne en noget højere Løn end den, Lønningsloven